

TOELICHTING

ONTWERP BESTEMMINGSPLAN

Kern Werkendam: Sigmondstraat 52

GEMEENTE ALTENA

Opdrachtnummer : 84.23
IDnr. : NL.IMRO.1959.WerBP019Sigmond52-ON01
Datum : september 2019
Versie : 4
Auteurs : mRO b.v.
Vastgesteld d.d. :

INHOUD VAN DE TOELICHTING

1	INLEIDING	3
1.1	AANLEIDING EN DOEL.....	3
1.2	LIGGING EN BEGRENZING PLANGEBIED	3
1.3	VIGEREND BESTEMMINGSPLAN	5
1.4	OPZET VAN DE TOELICHTING.....	6
2	PLANBESCHRIJVING	7
2.1	HUDIGE SITUATIE	7
2.2	NIEUWE SITUATIE	10
3	BELEIDSKADER	12
3.1	RIJKSBELEID	12
3.2	PROVINCIAAL BELEID	14
3.3	GEMEENTELIJK BELEID	18
4	MILIEU – EN OMGEVINGSASPECTEN	21
4.1	GELUID	21
4.2	BODEM	21
4.3	BEDRIJVEN EN MILIEUZONERING	22
4.4	WATER.....	23
4.5	LUCHTKWALITEIT	25
4.6	EXTERNE VEILIGHEID	26
4.7	ECOLOGIE	29
4.8	ARCHEOLOGIE	30
4.9	CULTUURHISTORIE	32
4.10	KABELS EN LEIDINGEN.....	33
4.11	VORMVRIJE M.E.R. -BEOORDELING	33
5	JURIDISCHE ASPECTEN	35
5.1	INLEIDING.....	35
5.2	OPBOUW REGELS EN VERBEELDING	36
5.3	TOELICHTING OP DE ARTIKELEN	36
6	ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID	39
7	MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID	40
7.1	VOORBEREIDINGSFASE	40
7.2	ONTWERPFASE.....	40
7.3	VASTSTELLINGSFASE	40

1 INLEIDING

1.1 Aanleiding en doel

Op de hoek van de Sigmondstraat en Hooftlanden in de kern Werkendam is al geruime tijd een supermarkt (Albert Heijn) gevestigd. Het betreft een detailhandelsvestiging op de percelen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A, gelegen in een woonwijk ten zuiden van de oude dorpskern.

Op grond van het ter plaatse geldende bestemmingsplan 'Kern Werkendam' is aan dit pand en direct aangrenzende gronden een bestemming toegekend waarbinnen elk type detailhandel is toegestaan. Hoewel de supermarkt daarmee positief is bestemd, kunnen ook andere type winkels zich vestigen op deze locatie. Dit is in strijd met de gemeentelijke Detailhandelsvisie uit 2015. In deze visie is immers aangegeven dat nieuwe winkelinitiatieven buiten de centrum- of winkelconcentratiegebieden niet zonder meer zijn toegestaan. Het beleid van de gemeente is er namelijk op gericht om detailhandel te concentreren, en het oppervlak voor detailhandel buiten de centrum- of winkelconcentratiegebieden niet te laten toenemen.

Recent is een aanvraag om een omgevingsvergunning ingediend voor de vestiging van een ander type winkel bij de bestaande supermarkt aan de Sigmondstraat 52. Hoewel deze aanvraag op grond van het geldende planologisch regime in behandeling genomen dient te worden, is een verdere uitbreiding van verschillende typen detailhandel op deze locatie niet gewenst en is de gemeente voornemens een nieuw bestemmingsplan op te stellen waarbij de geldende bestemming wordt aangepast zodat dit beter aansluit bij de Detailhandelsvisie. Het voorliggende bestemmingsplan 'Kern Werkendam: Sigmondstraat 52' dient hiertoe.

1.2 Ligging en begrenzing plangebied

Het plangebied van dit bestemmingsplan heeft betrekking op de percelen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de Werkendam. Het plangebied is circa 2.600 m² groot en staat kadastraal bekend onder gemeente Werkendam, sectie O, perceelnummers 1561, 2087, 2146 en 2147.

Het plangebied grenst in het noorden, westen en zuidwesten aan zij- en achtertuinen van diverse grondgebonden woningen aan de Sigmondstraat, Kees van de Sandestraat en de Hooftlanden. De Sigmondstraat en de weg Hooftlanden zorgen voor een begrenzing van het plangebied aan de oostzijde, respectievelijk zuidzijde.

In figuur 1 en 2 is de ligging van het plangebied weergegeven.

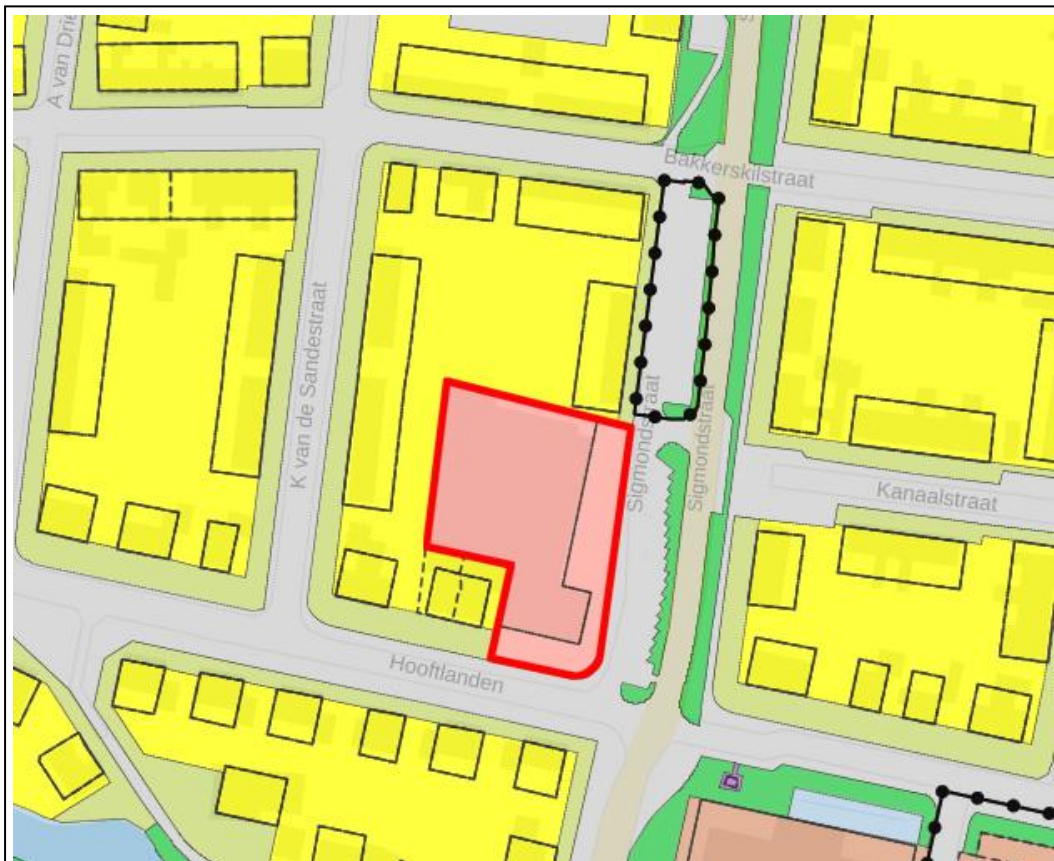
Figuur 1 – Globale ligging plangebied op een topografische kaart (bron: PDOK viewer)

Figuur 2 – Begrenzing plangebied op een luchtfoto, in combinatie met de kadastrale kaart (bron: PDOK viewer)

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het plangebied maakt deel uit van het geldende bestemmingsplan 'Kern Werkendam'. Dit plan is op 27 september 2011 door de toenmalige gemeenteraad van Werkendam vastgesteld. Vanaf 26 november 2011 is dit plan onherroepelijk.

Figuur 3 - Uitsnede verbeelding behorend bij het vigerend bestemmingsplan 'Kern Werkendam', in relatie tot het plangebied (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

De gronden en bijbehorende bebouwing in het plangebied hebben in dit bestemmingsplan de bestemming 'Detailhandel', als bedoeld in artikel 5 van de bijbehorende regels. Daarmee is detailhandel toegestaan (uitsluitend op de begane grond), al dan niet in combinatie met ondergeschikte kantoorvoorzieningen.

Detailhandel is in het plan gedefinieerd als "het bedrijfsmatig te koop aanbieden, waaronder begrepen de uitstalling ten verkoop, het verkopen en/of leveren van goederen aan personen die die goederen kopen voor gebruik, verbruik of aanwending anders dan in de uitoefening van een beroeps- of bedrijfsactiviteit".

Overigens zijn ook de daarbij groenvoorzieningen, water en waterhuishoudkundige voorzieningen, verkeers- en verblijfs- en parkeervoorzieningen, alsmede voorzieningen van openbaar nut binnen deze bestemming toegestaan.

Gebouwen zijn uitsluitend binnen het aangeduide bouwvlak toegestaan. De toegestane maximum goot- en bouwhoogte daarvoor zijn op de verbeelding aangeduid en bedragen respectievelijk 6 en 10 meter. Ook zijn bouwwerken, geen gebouwen zijnde, (zoals hekwerken) toegestaan.

Op basis van de geldende bestemming 'Detailhandel' is binnen het plangebied elk type detailhandel toegestaan. Dit is in strijd met de gemeentelijke detailhandelsvisie en daarmee ongewenst.

1.4 Opzet van de toelichting

De toelichting is verder als volgt opgebouwd. Hoofdstuk 2 beschrijft de huidige situatie van het plangebied en de directe omgeving ervan, alsook de nieuwe en beoogde situatie (functiewijziging). Het van toepassing zijnde beleid op zowel rijks-, provinciaal-, en gemeentelijk niveau wordt in hoofdstuk 3 verwoord. Hoofdstuk 4 gaat in op een aantal relevante milieu- en omgevingsaspecten, waarna in hoofdstuk 5 'Juridische aspecten', een toelichting op de verbeelding en de planregels volgt. Hoofdstuk 6 omvat de economische uitvoerbaarheid van het plan. Tenslotte zet hoofdstuk 7 de resultaten van de inspraak en het overleg van het plan uiteen.

2 PLANBESCHRIJVING

2.1 Huidige situatie

In dit hoofdstuk wordt een beschrijving van de bestaande situatie gegeven. Alvorens wordt ingezoomd op het plangebied is het van belang de bestaande structuur van het omliggende gebied te beschrijven en te analyseren. In het navolgende wordt daarom eerst een korte beschrijving van de ruimtelijke en functionele structuur rondom het plangebied uiteengezet.

2.1.1 Gebiedsbeschrijving

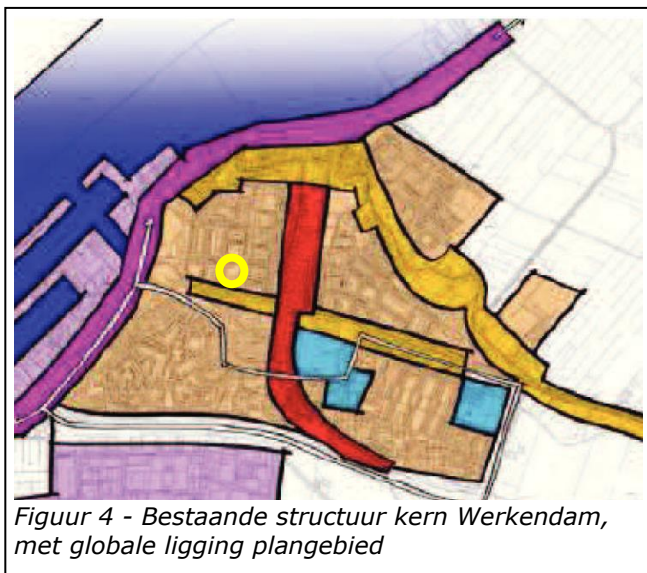
Het plangebied is gelegen in de bebouwde kom van Werkendam, op circa. 400 meter ten zuiden van de oude dorpskern, en tevens aangewezen als (kern) winkelgebied.

De stedenbouwkundige structuur van de kern Werkendam wordt van oudsher bepaald door diverse dijklinten die ook vandaag de dag nog duidelijk waarneembaar zijn. Het betreft in dit kader de Visserdijk (en Zandwei), de Sasdijk, Bandijk en Werkensedijk. De oude dorpskern omvat, naast bebouwing die zich uitstrekt langs de Hoogstraat, Kruisstraat en Visserdijk ook de buurt Zevenhuizen, die tussen de Gedempte Haven en de Sasdijk ligt. De bebouwing, gevarieerd en organisch gegroeid, concentreerde zich aanvankelijk in dit gebied.

Vanaf de jaren dertig van de vorige eeuw steeg het inwonertal van Werkendam sterk. Er zijn toen nieuwe wijken aangelegd ten zuiden van de oude dorpskern, onder andere ten westen van de Visserdijk, om de groeiende woningnood op te vangen. Na de Tweede Wereldoorlog zette deze planmatige uitbreidingen door.

Het plangebied maakt deel uit van een dergelijke planmatige uitbreidingswijk. Ruimtelijk gezien bestaat de bebouwing in deze wijk hoofdzakelijk uit grondgebonden rijenwoningen en twee onder één kap woningen. De woningen zijn op de openbare ruimte georiënteerd en bestaan bijna allemaal uit twee bouwlagen met een zadeldak waarvan de nok evenwijdig aan de straat as ligt.

De herhaling van eenvoudige gevelelementen (raampartijen en entrees) en schoorstenen geven ritme aan het straatbeeld. Een dergelijk patroon wordt enkele malen herhaald

en is kenmerkend voor de (naoorlogse) uitbreidingswijken in de wederopbouwperiode.

Aan de rand van deze wijken is veelal sprake van zogenaamde 'individuele woningbouw', bestaande uit overwegend vrijstaande en twee-onder-een-kap woningen met één of twee bouwlagen en een kap. De Hooftlanden, met in het verlengde de Sportlaan is hier een voorbeeld van.

2.1.2 Beschrijving plangebied en (directe) omgeving

Zoals reeds in hoofdstuk 1 is aangegeven, heeft het plangebied betrekking op de percelen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A, waar al geruime tijd een supermarkt (Albert Heijn) is gevestigd. Ook is er ter plaatse een slijterij (Gall & Gall) aanwezig. Deze detailhandelsvestigingen liggen min of meer ingeklemd tussen de bestaande grondgebonden woningen aan de Sigmondstraat, K. van de Sandestraat en de Hooftlanden.

Het plangebied heeft een oppervlakte van ca. 2.600 m² en is voor een groot deel bebouwd. De winkelruimte (ca. 1.470 m²) is uitgevoerd in 1 bouwlaag en is plat afgedekt. De entree van de winkel is aan de zijde van de Sigmondstraat gesitueerd. Zuidelijk van de winkelruimte, aan de zijde van de Hooftlanden, is het magazijn gesitueerd. Dit magazijn heeft een oppervlakte van ca. 300 m² en bestaat uit 1 bouwlaag met een kap.

Figuur 5 - Bestaande situatie in en nabij het plangebied op de luchtfoto

De supermarkt zelf is te bereiken via een oprit vanaf de oostelijk gelegen Sigmondstraat, waarna gebruik gemaakt kan worden van een parallelweg (1-richting). Deze parallelweg sluit in zuidelijke richting aan op de Hooftlanden. Aan beide zijden van deze parallelweg zijn parkeerplaatsen aanwezig.

Ten zuiden van het magazijn zijn aan de Hooftlanden ook nog parkeerplaatsen aanwezig.

De Sigmondstraat wordt getypeerd als gebiedsontsluitingsweg en zorgt in noordelijke richting via de Amerscamp voor een verbinding met de oude dorpskern. De Sigmondstraat leidt in zuidelijke richting naar de Van Randwijklaan, de hoofdontsluiting van Werkendam.

De Sigmondstraat heeft een groene uitstraling. Dit komt vooral doordat de weg een relatief breed profiel kent en er aan weerszijden van de straat ruimte is voor plantsoenen. Voorts leveren de aangrenzende woningen met bijbehorende (zij)tuinen ook een belangrijke bijdrage aan de groene uitstraling.

Een aantal jaren geleden is de Sigmondstraat heringericht. Aanleiding vormde het vervangen van de bomen in de Sigmondstraat vanuit het groenstructuurplan, waarbij tegelijkertijd de riolering gerenoveerd is. Bovendien zijn verkeerskundige maatregelen doorgevoerd (aanleggen zebrapaden en verkeersplateau) in het kader van de verkeersveiligheid. Ook zijn extra parkeerplaatsen ten noordoosten van het plangebied aangelegd. Deze zijn te bereiken via de genoemde parallelweg die ook de woningen aan de Sigmondstraat 42 t/m 48 ontsluit.

De zuidelijk gelegen Hooftlanden kan getypeerd worden als een erfontsluitingsweg. Het wegprofiel en de inrichting is hierop afgestemd en kent daarmee een ander karakter en uitstraling dan de Sigmondstraat.

Bijgaande figuren 5, 6 en 7 geven een indruk van het plangebied en directe omgeving.

Figuur 6 - Bestaande inrit naar de supermarkt vanaf de Sigmondstraat (Google Streetview)

Figuur 7 – Aansluiting parallelweg op de Hooftlanden, met zicht op het magazijn in het zuiden van het plangebied (Google Streetview)

2.2 Nieuwe situatie

In het geldende bestemmingsplan 'Kern Werkendam' is aan de percelen gelegen op de hoek van de Sigmondstraat een bestemming toegekend waarbinnen detailhandel uit diverse branches zonder enige belemmering is toegestaan. Behalve een supermarkt zijn ook winkels toegestaan die normaliter in een winkelcentrum aanwezig zijn, maar ook perifere detailhandel en detailhandel in volumineuze goederen (bijvoorbeeld meubelwinkels, tuincentra en bouwmarkten).

Dit is in strijd met de gemeentelijke Detailhandelsvisie uit 2015, waarin het beleid gericht is het clusteren van detailhandelsvoorzieningen in centrum- of winkelconcentratiegebieden en het oppervlak voor detailhandel buiten de centrum- of winkelconcentratiegebieden niet te laten toenemen (zie ook paragraaf 3.3.2 van deze plantoelichting).

Met andere woorden, de gemeente wil nieuwe detailhandel niet overal binnen het dorp Werkendam toestaan, maar juist concentreren zodat sterke en levensvatbare gebieden ontstaan en deze in de toekomst ook blijven bestaan. Met het voorliggende plan wordt hierop ingespeeld door de bestemming 'Detailhandel' te wijzigen door een aanduiding 'supermarkt' voor het gehele perceel toe te voegen. Daarmee is detailhandel in de vorm van een supermarkt toegestaan, inclusief voor 'reguliere' detailhandel die momenteel aanwezig is én detailhandel waarvoor recent een omgevingsvergunning bij de gemeente is ingediend. Het maximum aantal toegestane winkelvloeroppervlak (wvo) van dit type detailhandel bedraagt 230 m². Dit aantal vierkante meters is afgestemd op de reeds aanwezige slijterij én de recent ingediende aanvraag voor een omgevingsvergunning. Een verdere uitbreiding / vergroting van het aantal vierkante meters detailhandel (anders dan de supermarkt) is daarmee niet meer rechtstreeks mogelijk.

Daarbij wordt opgemerkt dat het uitsluitend een functiewijziging betreft zonder dat er fysieke ingrepen aan ten grondslag liggen. Verder neemt het

ruimtebeslag alsook de bebouwingsmogelijkheden ten opzichte van de huidige (planologische) situatie niet toe.

3 BELEIDSKADER

In dit hoofdstuk wordt het actuele en relevante planologische beleid in relatie tot het voorliggende bestemmingsplan uiteengezet. Onderscheid is aangebracht in Rijksbeleid (3.1), provinciaal beleid (3.2) en gemeentelijk beleid (3.3).

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

De kaders van het rijksbeleid zijn opgenomen in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) die op 13 maart 2012 door de Minister van I&M is vastgesteld. Deze structuurvisie vervangt de Nota Ruimte en heeft als credo "Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig".

De SVIR omvat drie hoofddoelen, die als volgt zijn geformuleerd:

1. Concurrerend
Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
2. Bereikbaar
Het verbeteren en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
3. Leefbaar en veilig
Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor een aanpak die Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt, moet het roer in het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid om. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Hiermee wordt de ruimtelijke ordening in toenemende mate neergelegd bij gemeenten en provincies.

De nationale belangen hebben onder andere betrekking op bijvoorbeeld ruimte voor waterveiligheid, ontwikkeling van een excellente ruimtelijke-economische structuur en ruimte voor een nationaal netwerk van natuur.

Verder gaat de SVIR uit van een ladder voor duurzame verstedelijking die ook is opgenomen in het Besluit ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6, lid 2 Bro).

Doel is om enerzijds een zorgvuldig gebruik van de schaarse ruimte te bevorderen en anderzijds overprogrammering te voorkomen.

Per 1 juli 2017 is de nieuwe ladder voor duurzame verstedelijking in werking getreden. Deze houdt in dat indien een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk wordt gemaakt, de behoefte aan die ontwikkeling moet worden beschreven en, indien die ontwikkeling mogelijk wordt gemaakt buiten het bestaand stedelijk gebied, gemotiveerd moet worden waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

Relatie met het plangebied

Vanwege de aard, omvang en ligging van het plan, zijn er geen nationale belangen in het geding. Hierdoor is geen sprake van een rijksverantwoordelijkheid en hebben gemeente en provincie de eerste verantwoordelijkheid om de ruimtelijke aspecten in goede banen te leiden.

Wat betreft de ladder voor duurzame verstedelijking wordt het volgende opgemerkt.

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet uitsluitend in een functiewijziging (van diverse vormen detailhandel naar uitsluitend detailhandel in de vorm van een supermarkt) van de gronden en opstallen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam, zonder dat er fysieke ingrepen aan ten grondslag liggen. Bovendien betreft het een relatief kleinschalige functiewijziging van gronden in een bestaand stedelijk (woon)gebied waar momenteel al een supermarkt gevestigd is.

Belangrijk daarbij is dat het ruimtebeslag alsook de bebouwingsmogelijkheden ten opzichte van de huidige (planologische) situatie niet toenemen. Daarmee is in het voorliggende plan ook geen sprake van een nieuwe stedelijke ontwikkeling als bedoeld in het Bro. In dit kader wordt ook verwezen naar de uitspraak van de ABRvS op 10 december 2014 (zaaknummer 201310814/1/R1), alsook 20 april 2016 (zaaknummer 201503895/1/R2).

In laatstgenoemde uitspraak wordt specifiek geoordeeld dat:

"Een bestemmingsplan dat ten opzichte van het voorheen geldende bestemmingsplan geen uitbreiding van de maximaal toegelaten oppervlakte aan bedrijfsbebouwing mogelijk maakt, maar alleen een planologische functiewijziging, voorziet in beginsel niet in een nieuwe stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro, tenzij die planologische functiewijziging een zodanige aard en omvang heeft dat desalniettemin sprake is van een nieuwe stedelijke ontwikkeling."

Op grond van bovenstaande motivering en uitspraken wordt geconcludeerd dat in voorliggend plan geen sprake is van een 'ladderplichtige stedelijke ontwikkeling'.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening

Ten behoeve van de bescherming van de in de SVIR genoemde nationale belangen, zijn in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) algemene regels opgenomen die bindend zijn voor de lagere overheden als provincie en gemeente. In het Barro worden de kaderstellende uitspraken uit de SVIR bevestigd.

Doel van het Barro is om onderwerpen uit de SVIR te verwezenlijken, danwel te beschermen. Het gaat hierbij onder meer om de volgende onderwerpen:

- Rijkswaagen;
- Kustfundament;
- Grote Rivieren;
- Waddenzee en waddengebied;
- Defensie;
- Hoofdwegen en hoofdspoorwegen;
- Elektriciteitsvoorziening;
- Buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen;
- Natuurnetwerk Nederland;
- Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
- IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
- Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde.

Relatie met het plangebied

Het plangebied maakt geen deel uit van een van de bovengenoemde gebieden. Bovendien wordt met voorliggend plan uitsluitend een functiewijziging binnen een bestaand stedelijk gebied beoogd, zonder dat hier fysieke ingrepen aan ten grondslag liggen. Derhalve is voorliggend bestemmingsplan niet strijdig met het nationaal ruimtelijk belang, zoals neergelegd in het Barro.

3.1.3 Overig wettelijk kader

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is diverse (milieu)wetgeving van toepassing, waaronder de Wet luchtkwaliteit, Wet natuurbescherming, Besluit externe veiligheid, Wet geluidhinder, Erfgoedwet, etc. Op deze aspecten zal in hoofdstuk 4 nader worden ingegaan.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Structuurvisie ruimtelijke ordening Noord-Brabant

Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben op 1 oktober 2010 de Structuurvisie ruimtelijke ordening vastgesteld. Deze structuurvisie is op 1 januari 2011 in werking getreden. Deze structuurvisie geeft de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025. Deze structuurvisie vervangt de delen A en B van de Interimstructuurvisie uit 2008, de Paraplunota Ruimtelijke Ordening, de uitwerkingsplannen van het Streekplan 2002 en de gebiedsplannen (waaronder gebiedsplan Wijde Biesbosch).

Op 7 februari 2014 stelden Provinciale Staten van Noord-Brabant de 'Structuurvisie 2010 – partiële herziening 2014' vast. Deze herziening is op 19 maart 2014 in werking getreden en is een gedeeltelijke actualisatie van de visie die in 2010 werd vastgesteld.

In de Structuurvisie zijn de kwaliteiten van provinciaal belang aangegeven en op basis hiervan zijn keuzes gemaakt voor het provinciale beleid. De belangrijkste keuzes zijn geordend in vier ruimtelijke structuren. Dit zijn de:

- groen-blauwe structuur;
- het landelijk gebied;
- stedelijke structuur;
- infrastructuur.

Stedelijke structuur

Het plangebied maakt onderdeel uit van de stedelijke structuur. De stedelijke structuur bestaat uit de steden en dorpen in Noord-Brabant. De verschillen tussen de (middel)grote steden, suburbane kernen, dorpen en plattelandskernen, zowel in ruimtelijk, sociaal als economisch opzicht, zijn een belangrijke kwaliteit van Brabant.

De provincie wil binnen de stedelijke structuur onder meer het volgende bereiken:

1. Concentratie van verstedelijking;
2. Inspelen op demografische ontwikkelingen;
3. Zorgvuldig ruimtegebruik;
4. Meer aandacht voor ruimtelijke kwaliteit;
5. Betere verknoping van stedelijke ontwikkelingen aan de infrastructuur

6. Versterking van de economische clusters.

Kernen in het landelijk gebied

De provincie onderscheidt binnen de stedelijke structuur twee ontwikkelingsperspectieven: stedelijk concentratiegebied en kernen in het landelijk gebied. Het plangebied behoort tot de kernen in het landelijk gebied. Om die reden wordt onderstaand uitsluitend ingegaan op het perspectief voor dit gebied. De kernen in het landelijk gebied, met de bijbehorende zoekgebieden voor verstedelijking, voorzien in de opvang van de lokale verstedelijkingsbehoefte (wonen, werken, voorzieningen).

Beleid

1. Algemeen

In de kernen in het landelijk gebied wordt de lokale behoefte voor verstedelijking opgevangen (wonen, werken en voorzieningen). De provincie vraagt gemeenten om in regionaal verband afspraken te maken over de verdeling van het programma voor wonen, werken en voorzieningen. Bij het zoeken naar ruimte voor nieuwe verstedelijking is zorgvuldig ruimtegebruik (toepassing SER-ladder) voorwaarde.

2. Ruimtelijke kwaliteit

Stedelijke ontwikkelingen moeten qua maat en schaal passen bij de kern. De ontwerpopgave hangt daarnaast samen met de historische gegroeide identiteit van de kern en omliggend landschap en met de fase van verstedelijking van de kern (suburbaan, dorps of plattelandskern).

3. De relatie tot de hoofdinfrastructuur

De infrastructuur is belangrijk voor de beleving van de openbare ruimte van Noord-Brabant. De provincie wil buiten het stedelijk concentratiegebied geen verdere groei van verstedelijking langs hoofdwegen. Daar is het doel juist de identiteit van het landschap dat de (hoofd)weg doorsnijdt optimaal beleefbaar te maken.

4. Voorzieningen

In de kernen in het landelijk gebied hanteert de provincie als uitgangspunt dat er alleen voorzieningen worden gevestigd die qua aard, schaal en functie passen. Dit zijn voorzieningen met een lokaal verzorgingsgebied.

Relatie met het plangebied

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet uitsluitend in een functiewijziging (van diverse vormen detailhandel naar uitsluitend detailhandel in de vorm van een supermarkt) van de gronden en opstallen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam, zonder dat er fysieke ingrepen aan ten grondslag liggen.

Bovendien betreft het een relatief kleinschalige functiewijziging van gronden in een bestaand stedelijk (woon)gebied. Omdat de het ruimtebeslag alsook de bebouwingsmogelijkheden ten opzichte van de huidige (planologische) situatie niet toenemen, wijzigen ook de (bouw)hoogten, situering en afstanden tot belendende bebouwing niet. Daarmee past het plan automatisch al goed in de omgeving.

Voor wat betreft de SER-ladder, wordt opgemerkt dat deze overeen komt met de ladder voor duurzame verstedelijking. Deze ladder is specifiek voor

onderhavig plan als onderdeel van het Rijksbeleid beschouwd en nader afgewogen. Hiervoor wordt verwezen naar paragraaf 3.1.

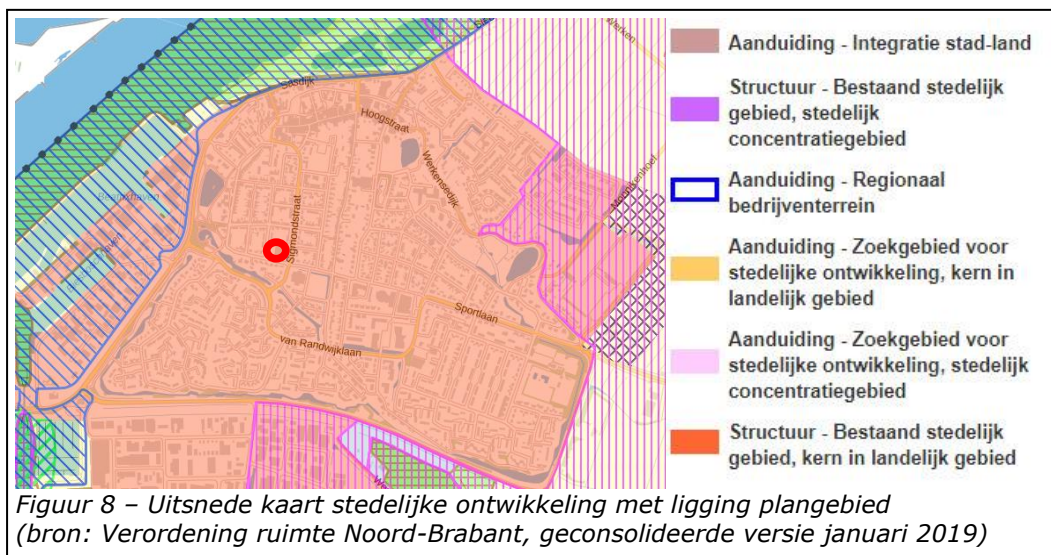
Hiermee is het plan in overeenstemming met de uitgangspunten die in de provinciale structuurvisie zijn opgenomen.

3.2.2 Verordening ruimte Noord-Brabant (Verordening Ruimte 2014)

De Verordening Ruimte 2014 is één van de uitvoeringsinstrumenten voor de provincie om haar doelen te bereiken. In de verordening heeft de provincie de kaderstellende elementen uit de Structuurvisie en ander provinciaal beleid vertaald in regels die van toepassing zijn op (de inhoud van) bestemmingsplannen.

Na de vaststelling op 10 juli 2015 van de Verordening Ruimte 2014 zijn er diverse besluiten tot kaartaanpassing genomen en zijn er diverse wijzigingen in de regels doorgevoerd. Bij de laatste wijziging van de regels in juli 2017 (geconsolideerde versie 15 juli 2017) is de naam gewijzigd in 'Verordening ruimte Noord-Brabant'. Uiteindelijk hebben de wijzigingen in de regels en op de kaart geresulteerd in een geconsolideerde versie (januari 2019)

De Verordening is een juridisch bindend instrument. Niet alle onderwerpen lenen zich voor opname in de Verordening, daarom heeft de provincie op basis van de provinciale belangen een selectie gemaakt van geschikte onderwerpen. In het algemeen zijn dit onderwerpen met heldere criteria, weinig gemeentelijke beleidsvrijheid en een zwaarwegend provinciaal belang. In relatie tot het plangebied is vooral het onderwerp 'stedelijke ontwikkeling' van belang, aangezien het plangebied in de Verordening is aangeduid als bestaand stedelijk gebied. In figuur 8 is dit in beeld gebracht.

De beoogde functiewijziging van de gronden en opstallen aan de Sigmundstraat 52 / Hooftlanden 12A in Werkendam kan als een vorm van stedelijke ontwikkeling beschouwd worden. In de Verordening zijn hiervoor diverse regels / artikelen opgenomen.

Artikel 4.2 Stedelijke ontwikkeling

Een bestemmingsplan dat voorziet in een stedelijke ontwikkeling is uitsluitend gelegen in bestaand stedelijk gebied.

Hieraan wordt voldaan. Het plangebied is aangeduid als bestaand stedelijk gebied (zie ook figuur 8).

Artikel 4.7 Detailhandelslocaties

1. Een bestemmingsplan gelegen in bestaand stedelijk gebied kan voorzien in een ontwikkeling of een uitbreiding van een detailhandelslocatie tenzij deze ontwikkeling of uitbreiding leidt tot een bovenregionale detailhandelslocatie.
2. Onder een bovenregionale detailhandelslocatie als bedoeld in het eerste lid, wordt begrepen een detailhandelslocatie waarbij:
 - a. uit onderzoek blijkt dat ten minste 20% van de bezoekers afkomstig is buiten een straal van 35 kilometer vanaf de beoogde detailhandelslocatie; of
 - b. het te verwachten aantal bezoekers ten minste 2.500.000 per jaar bedraagt.
3. De toelichting bij een bestemmingsplan dat voorziet in een ontwikkeling of een uitbreiding van een detailhandelslocatie bevat een verantwoording over de wijze waarop de afspraken die daarover zijn gemaakt in het regionaal ruimtelijk overleg bedoeld in artikel 39.4, onder b, worden nagekomen.

Op de percelen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam is al geruime tijd een supermarkt aanwezig. Op grond van het ter plaatse geldende bestemmingsplan 'Kern Werkendam' is hiervoor een bestemming toegekend waarbinnen elk type detailhandel is toegestaan. Hoewel de supermarkt daarmee positief is bestemd, kunnen ook andere type winkels zich vestigen op deze locatie. Dit is in strijd met het gemeentelijke beleid waarin is aangegeven dat nieuwe winkelinitiatieven buiten de centrum- of winkelconcentratiegebieden niet zonder meer zijn toegestaan. Het beleid is er namelijk op gericht om detailhandel te concentreren, en het oppervlak voor detailhandel buiten de centrum- of winkelconcentratiegebieden niet te laten toenemen. Met het voorliggende bestemmingsplan wordt nu uitsluitend een supermarkt toegestaan, waarmee wordt aangesloten bij de gemeentelijke 'Detailhandelsvisie'. Bovendien wordt 230 m² 'reguliere' detailhandel mogelijk gemaakt. Het aantal vierkante meters (wvo) voor dit type detailhandel is afgestemd op de reeds aanwezige slijterij én de recent ingediende aanvraag voor een omgevingsvergunning.

De uitbreiding van deze 'reguliere' detailhandel leidt echter niet tot een bovenregionale detailhandelslocatie, waarmee ook aan artikel 4.7 van de provinciale Verordening Ruimte wordt voldaan.

Concluderend betekent het voorgaande dat er in relatie tot het voorliggende bestemmingsplan geen belemmeringen zijn vanuit de provinciale Verordening Ruimte.

3.3 Gemeentelijk Beleid

3.3.1 Structuurvisie Land van Heusden en Altena (2013)

De voormalige gemeenten Aalburg, Werkendam en Woudrichem hebben gezamenlijk de Structuurvisie Land van Heusden en Altena opgesteld. Deze is op 25 juni 2013 door de voormalige gemeenteraad van Werkendam vastgesteld. Met deze structuurvisie is het gewenste ruimtelijke beleid richting 2025 op hoofdlijnen vastgelegd.

Een belangrijk uitgangspunt voor de opzet van de structuurvisie vormt de sturingsfilosofie die de gemeenten voor de planperiode in de ruimtelijke ordening willen hanteren. Het is om deze reden dat de gemeenten voor alle vijf beleidsvelden die in hun onderlinge samenhang in deze structuurvisie langskomen - wonen, voorzieningen, economie, omgeving en eigenheid, verkeer en mobiliteit - steeds vier vormen van gemeentelijke regie onderscheiden. Het gaat dan om ruimtelijke ontwikkelingen die de gemeenten tot hun basisverantwoordelijkheid rekenen (moeten), ontwikkelingen die hun ambities betreffen (willen), ontwikkelingen die veelal van derden afkomstig zijn maar waarbij de gemeenten zo goed mogelijk kansen willen benutten (kunnen) en tenslotte ontwikkelingen die de gemeenten willen voorkomen omdat ze kwaliteiten en waarden aantasten (voorkomen). Voor het plangebied en de beoogde functiewijziging is met name het beleidsveld 'Economie' van belang, uitgesplitst in het onderdeel *detailhandel*.

Detailhandel

Ten aanzien van detailhandel is het beleid gericht op het bieden van een zo goed mogelijke consumentenverzorging voor de inwoners van het Land van Heusden en Altena en een sterk ondernemingsklimaat voor ondernemers, waarbij een rendabele exploitatie van de onderneming mogelijk is met perspectief voor de langere termijn. De consumenten uit het Land van Heusden en Altena moet een zo compleet mogelijk basisaanbod worden geboden. Naar de toekomst toe wordt gestreefd naar een heldere structuur, waarin de verschillende winkelgebieden een eigen functie hebben. Hierbij wordt zoveel mogelijk gestuurd op clustering van de voorzieningen in de aangewezen concentratiegebieden. Op deze manier ontstaan naar de toekomst ook sterke, levensvatbare gebieden (meerwaarde voor de consument én ondernemer).

Het in de structuurvisie genoemde beleid voor detailhandel is afkomstig uit de Detailhandelsvisie (2011), als uitvoeringsactie uit de 'Nota Economisch Beleid Land van Heusden en Altena'. Deze detailhandelsvisie is in 2015 geactualiseerd. In navolgende subparagraaf wordt hierop nader ingegaan.

3.3.2 Detailhandelsvisie Land van Heusden en Altena (2015)

In 2015 heeft de voormalige gemeenteraad van Werkendam de regionale 'Detailhandelsvisie Land van Heusden en Altena' vastgesteld. Deze visie betreft een actualisering van de detailhandelsvisie uit 2011.

De detailhandelsvisie is een leidraad voor behoud en ontwikkeling van detailhandel op regionaal en lokaal niveau. De centrale ambitie van het detailhandelsbeleid is "het bieden van een zo goed mogelijke consumentenverzorging voor de inwoners van het Land van Heusden en Altena en een sterk ondernemersklimaat voor ondernemers waarbij een

rendabele exploitatie van de winkels mogelijk is met perspectief voor de langere termijn". Dit vertaalt zich in de volgende ambities:

- het streven naar zoveel mogelijk behoud van de fijnmazige voorzieningenstructuur;
- streven naar een duurzame voorzieningenstructuur, bestaande uit, ook op de langere termijn levensvatbare, elkaar aanvullende detailhandelsgebieden;
- het bieden van een goed ondernemersklimaat door het faciliteren van ondernemersinitiatieven die inspelen op de dynamiek in de detailhandelssector.

Op basis van deze ambities is in de detailhandelsvisie de doelstelling opgenomen om de bestaande detailhandelsstructuur vast te houden en verder te versterken. Daarbij worden 3 verschillende typen koopgedrag uiteengezet. Om de beschreven doelstelling te bereiken, is het streefbeeld voor de verschillende typen koopgedrag als volgt te omschrijven:

1. Recreatief winkelen: Centrum Werkendam

Voor versterking van het aanbod met een recreatieve winkelfunctie wordt ingezet op het centrum van Werkendam.

2. Boodschappen doen: Behoud van aanbod in kleinere kernen

Voor de dagelijkse boodschappen is de doelstelling om het aanbod in kleinere kernen te behouden. Het versterken van de lokale verzorgingsfunctie is van belang om bestedingen in de sector zoveel mogelijk in de regio te houden. Inwoners beschikken over een modern en compleet dagelijks winkelaanbod op acceptabele afstand van de woning.

De distributieve uitbreidingsruimte voor dagelijkse artikelen/supermarkten is vrijwel nihil. Alleen een kwalitatieve verbetering kan de structuur verder versterken. Bestaande supermarkten moeten daarom ruimte krijgen om te groeien. Het aantal supermarkten moet echter niet verder worden uitgebreid met nieuwe vestigingen omdat hiermee een risico ontstaat dat supermarkten in omliggende kernen verdwijnen. Omdat supermarkten de dragers zijn van de boodschappenstructuur zou hiermee het voortbestaan van winkelvoorzieningen in de kleinere kernen verder onder druk komen te staan. De beleidslijn is, dat kleine supermarkten (<1.000 m² BVO) per 5 jaar met 40% mogen uitbreiden en grote supermarkten (>1.000 m² BVO) met 30% per 5 jaar.

3. Doelgerichte laagfrequente aankopen: Concentratie aanbod

Het aanbod van winkels voor doelgericht laagfrequente aankopen is in de regio Land van Heusden en Altena deels verspreid aanwezig. Een verdere concentratie is vanuit het perspectief van consumentenverzorging, het functioneren van winkels en efficiënt ruimtegebruik gewenst.

Om de beschreven doelstellingen te bereiken zijn in de detailhandelsvisie diverse uitgangspunten opgesomd. In relatie tot het voorliggende plan is voor het concentratiebeleid van belang.

Nieuwe ontwikkelingen buiten de winkelconcentratiegebieden moeten niet worden toegestaan als dit negatieve gevolgen kan hebben voor de bestaande detailhandelsstructuur. Ook zal handhavend moeten worden opgetreden op plaatsen waar detailhandelsactiviteiten plaatsvinden waar dit niet is

toegestaan. Investerings op de meer complexe en kostbare (centrum)locaties blijven immers uit als perifere en andere goedkope en snel te ontwikkelen locaties zijn toegestaan. Juist in centrum- of concentratiegebieden liggen voor de langere termijn de beste kansen voor winkels. Nieuwe initiatieven voor solitaire winkels moeten alleen worden toegestaan als het een functie heeft. Daarbij wordt bijvoorbeeld gedacht aan een bijdrage aan de leefbaarheid in kernen waar anders helemaal geen voorzieningen zouden zijn.

Relatie met het plangebied

Op de percelen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam is al geruime tijd een supermarkt aanwezig. Het betreft een locatie in een bestaand stedelijk (woon)gebied, maar buiten een winkelconcentratiegebieden.

Vanwege de ligging buiten een centrum- of winkelconcentratiegebieden zijn nieuwe winkelinitiatieven op deze locatie niet zonder meer toegestaan. Het beleid is er namelijk op gericht om detailhandel te concentreren, en het oppervlak voor detailhandel buiten de centrum- of winkelconcentratiegebieden niet te laten toenemen. Met het voorliggende bestemmingsplan wordt hierop aangesloten door uitsluitend een supermarkt toe te staan. Overigens wordt wel 230 m² 'reguliere' detailhandel mogelijk gemaakt. Dit aantal is afgestemd op een reeds bestaande winkel in het pand én een winkel waarvoor recent een aanvraag om een omgevingsvergunning is ingediend. Deze ontwikkeling is op grond van het bestemmingsplan 'Kern Werkendam' zonder meer toegestaan.

3.3.3 Archeologie en cultuurhistorie

Sinds de invoering van de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) op 1 september 2007 ligt de verantwoordelijkheid ten aanzien van de archeologische erfgoedzorg grotendeels bij de gemeentelijke overheden. Het gemeentelijk beleid ten aanzien van archeologische monumentenzorg is vastgelegd in de "Update archeologiekartaal Land van Heusden en Altena. Verantwoording methodiek en kaartbeeld" (RAAP-notitie 6322, 17 april 2018) en de "Erfgoedverordening Altena 2019". In paragraaf 5.9 wordt dit onderdeel nader toegelicht.

4 MILIEU – EN OMGEVINGSASPECTEN

In dit hoofdstuk wordt een aantal milieu- en omgevingsaspecten toegelicht die bij een ruimtelijk plan, zoals een bestemmingsplan, in beschouwing moeten worden genomen. Na een algemene beschrijving, gebaseerd op beleid en regelgeving, wordt voor elk onderdeel ingegaan op de relatie met het plangebied.

4.1 Geluid

4.1.1 Beleid en regelgeving

De mate waarin het geluid het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). De kern van de wet is dat geluidsgevoelige bestemmingen, worden beschermd tegen geluidhinder ten gevolge van wegverkeer, spoorweg en industrie. Het beschermen van bijvoorbeeld het woonmilieu gebeurt aan de hand van vastgestelde zoneringen. De belangrijkste geluidsbronnen die in de Wet geluidhinder worden geregeld zijn industrielawaai, wegverkeerslawaaï en spoorweglawaaï. Verder gaat deze wet onder meer in op geluidwerende voorzieningen en geluidbelastingkaarten en actieplannen.

In de Wgh zijn geluidgevoelige objecten benoemd. Voor deze objecten gelden de geluidswaarden die de Wgh opgeeft. Geluidsgevoelige objecten zijn woningen, woonwagenstandplaatsen, onderwijsgebouwen, ziekenhuizen en verpleeghuizen, en speciaal benoemde gezondheidszorggebouwen.

4.1.2 Geluid in relatie tot het plangebied

Het voorliggende bestemmingsplan maakt uitsluitend een functiewijziging mogelijk (van diverse vormen detailhandel naar detailhandel in de vorm van een supermark) van de gronden en bijbehorende opstallen gelegen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam. Het plan voorziet daarmee niet in de realisatie van nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen. Een akoestische toetsing is derhalve niet nodig.

4.1.3 Conclusie

Concluderend kan gesteld worden dat er geen belemmeringen zijn voor het plan vanuit het aspect geluid.

4.2 Bodem

4.2.1 Beleid en regelgeving

In het kader van een ruimtelijk plan moet aangetoond worden dat de kwaliteit van de bodem en het grondwater in het plangebied in overeenstemming zijn met het beoogde gebruik. Dit is geregeld in de Wet Bodembescherming. De bodemkwaliteit kan namelijk van invloed zijn op de beoogde functie van het plangebied. Indien sprake is van een functiewijziging zal er in veel gevallen een bodemonderzoek moeten worden uitgevoerd op de planlocatie. Middels dit onderzoek (conform NEN 5740) kan in beeld worden gebracht of de bodemkwaliteit en de beoogde functie van het plangebied bij elkaar passen.

Als blijkt dat de bodem niet geschikt is, dan zal voor aanvang van de werkzaamheden een sanering moeten worden uitgevoerd.

4.2.2 Bodem in relatie tot het plangebied

Het voorliggende bestemmingsplan maakt uitsluitend een functiewijziging mogelijk (van diverse vormen detailhandel naar detailhandel in de vorm van een supermark) van de gronden en bijbehorende opstallen gelegen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam, zonder dat er fysieke ingrepen aan ten grondslag liggen.

De bestaande detailhandelsbestemming wordt afgestemd op en beperkt tot de functies die momenteel aanwezig zijn. Er is geen sprake van een functiewijziging naar een meer gevoelige functie en daarom ook geen reden om te veronderstellen dat de grond ter plaatse niet geschikt is voor het (beoogde) gebruik.

4.2.3 Conclusie

Er zijn geen belemmeringen zijn voor het plan vanuit het aspect bodem.

4.3 Bedrijven en milieuzonering

4.3.1 Beleid en regelgeving

Om tot een ruimtelijk relevante toetsing van bedrijfsvestigingen op milieuhygiënische aspecten te komen wordt het begrip milieuzonering gehanteerd. De milieuzonering zorgt voor een voldoende afstand tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en milieugevoelige functies (zoals woningen) in ruimtelijke plannen. Hiertoe zijn bedrijven voorzien van een zone waar mogelijke nadelige effecten zijn voor woningen. Maatgevend zijn de thema's geur, geluid, stof en gevaar. Vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening is het voorkomen van voorzienbare hinder door milieubelastende activiteiten van belang. Daarnaast mogen bedrijven niet worden beperkt in hun mogelijkheden.

Om mogelijke hinder van niet-agrarische bedrijven voor bewoners te voorkomen wordt de daarvoor algemeen aanvaarde VNG-uitgave 'Bedrijven en milieuzonering' (2009) gebruikt. In deze uitgave is de potentiële milieubelasting voor een hele reeks van bedrijven bepaald aan de hand van een aantal milieuaspecten, zoals geur, stof, geluid en gevaar. De milieubelasting is voor die aspecten vertaald in richtlijnen voor aan te houden afstanden tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Deze afstanden kunnen als basis worden gehanteerd, maar zijn indicatief. Bovendien zijn deze afstanden alleen van toepassing op nieuwe situaties en niet op bestaande situaties. Het milieuaspect met de grootste afstand is maatgevend en bepaalt in welke milieucategorie een bedrijfstype wordt ingedeeld.

4.3.2 Milieuzonering in relatie tot het plangebied

Het voorliggende plan voorziet in een functiewijziging van de gronden en bijbehorende gebouwen gelegen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam.

In dit kader wordt de geldende bestemming 'Detailhandel' uit het bestemmingsplan 'Kern Werkendam' zodanig gewijzigd dat uitsluitend nog detailhandel in de vorm van een supermarkt toegestaan, inclusief voor

'reguliere' detailhandel die momenteel aanwezig is en detailhandel waarvoor recent een omgevingsvergunning bij de gemeente is ingediend.

Op basis van de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' valt detailhandel (waaronder een supermarkt) in milieucategorie 1, met een richtafstand van 10 meter tot gevoelige functies (zoals woningen). Hoewel er binnen deze richtafstand meerdere woningen aanwezig zijn, dient in ogenschouw genomen te worden dat het een bestaande situatie betreft.

Bovendien worden er met de beoogde functiewijziging geen nieuwe functies toegestaan uit een hogere milieucategorie. Sterker, er worden juist minder verschillende typen winkels toegestaan.

Met andere woorden, in vergelijking tot de bestaande situatie vinden geen grote veranderingen voor het woon- en leefklimaat van omwonenden plaats die significante nadelige gevolgen hebben.

4.3.3 Conclusie

Er zijn geen belemmeringen voor het plan vanuit het aspect milieuzonering.

4.4 Water

4.4.1 Waterbeleid

De gemeente Altena is niet primair verantwoordelijk voor alle watertaken, maar moet de waterbelangen wel goed beschrijven en afwegen binnen de ruimtelijke ordening. Een van de instrumenten hiervoor is de verplichte watertoets. De watertoets houdt in dat het Waterschap beoordeelt of de waterbelangen voldoende zijn afgewogen. De voor de gemeente en waterschap van belang zijnde wateraspecten zijn hieronder beschreven.

Volgens de Wet gemeentelijke watertaken (2008) is de gemeente verantwoordelijk voor het inzamelen en transporteren van stedelijk afvalwater en hemelwater. De gemeente mag vervolgens zelf bepalen op welke wijze het ingezamelde hemelwater wordt verwerkt. Verder heeft de gemeente de zorgplicht voor het in openbaar gemeentelijk gebied treffen van maatregelen, om structurele problemen als gevolg van een voor de gebruiksfunctie nadelige grondwaterstand in openbaar bebouwd gebied zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken, voor zover doelmatig is en niet de verantwoordelijkheid is van het waterschap of de provincie.

Het waterschap Rivierenland is verantwoordelijk voor de kwaliteit van het oppervlaktewater en beheer van het waterpeil. Daarnaast is het waterschap verantwoordelijk voor het zuiveren van het afvalwater. Het is van belang dat de capaciteit van de rioolwaterzuiveringsinstallatie toereikend is voor de toename aan vervuilingseenheden en dat het afvalwater niet te veel verdund wordt met regenwater. Het waterschap is sinds de inwerkingtreding van de Waterwet (eind 2009) ook verantwoordelijk voor het beheer van het grondwater.

Het is sinds 2003 verplicht om bij ruimtelijke plannen en besluiten een beschrijving op te nemen van de wijze waarop rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. De watertoets is een proces waarbij de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder in een zo vroeg mogelijk stadium afspraken maken over de toepassing en

uitvoering van het waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid. Het waterschap is het eerste aanspreekpunt in het watertoetsproces, waarbij het waterschap rekening houdt met het provinciale grondwaterbeleid.

Hieronder is een overzicht gegeven van relevante nota's aangaande de waterhuishouding, uitgesplitst naar de verschillende bestuursniveaus. Allen hebben als doel een duurzaam waterbeheer (kwalitatief en kwantitatief).

Europa

- Kaderrichtlijn water (KRW).

Nationaal

- Nationaal Waterplan 2016-2021 (NW);
- Waterbeleid voor de 21 eeuw (WB21);
- Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW);
- Waterwet.

Provinciaal

- Provinciaal milieu- en waterplan 2016-2021
- Provinciale Structuurvisie;
- Verordening Ruimte.

Waterschapsbeleid

- Waterbeheerprogramma 2016-2021
- Keur Waterschap Rivierenland 2014.
- Legger wateren;
- Legger waterkeringen.

Gemeentelijk

- Beleidsvisie riolering en water gemeente Altena (2018)

4.4.2 Water in relatie tot het plangebied

Zoals reeds aangegeven wordt met voorliggend bestemmingsplan uitsluitend een functiewijziging beoogd van de gronden en opstallen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam. Er worden geen nieuwe gebouwen opgericht of grondwerkzaamheden uitgevoerd, en er vindt geen toename van het verharde (grond)oppervlak plaats.

Bovendien zijn er in en nabij het plangebied geen oppervlaktewateren, waterkeringen of andere waterstaatkundige werken aanwezig en ligt de locatie niet in een waterwingebied of grondwaterbeschermingsgebied. Vanuit het aspect 'water' bezien worden derhalve geen belangrijke waterhuishoudkundige gevolgen verwacht.

4.4.3 Conclusie

Het plan heeft geen negatieve gevolgen voor de waterhuishouding in het plangebied en omgeving.

4.5 Luchtkwaliteit

4.5.1 Beleid en regelgeving

De hoofdlijnen van de regelgeving voor luchtkwaliteit zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer, ook wel de Wet luchtkwaliteit genoemd. De regelgeving is uitgewerkt in onderliggende Algemene Maatregelen van Bestuur (AMvB's) en Ministeriële Regelingen. In de Wet Luchtkwaliteit zijn luchtkwaliteitseisen opgenomen in de vorm van grenswaarden en richtwaarden voor een aantal luchtverontreinigende stoffen. De belangrijkste zijn fijn stof (PM₁₀ en PM_{2,5}) en stikstofdioxide (NO₂) omdat deze in Nederland soms worden overschreden. De grenswaarden van de overige stoffen worden, op enkele uitzonderingen na, in de regel niet overschreden. De grenswaarde van PM₁₀ of NO₂ bedraagt 40 µg/³. De grenswaarde van PM_{2,5} ligt op 25 µg/³.

Besluit Niet In Betekende Mate (NIBM)

In dit besluit is bepaald in welke gevallen een ruimtelijke ontwikkeling vanwege de gevolgen voor de luchtkwaliteit niet hoeft te worden getoetst aan de grenswaarden. Een project draagt 'niet in betekende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de zogenaamde 3% grens niet wordt overschreden. De 3% grens is gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Deze grenswaarde is gesteld op 40 µg/m³. Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel PM₁₀ als NO₂.

Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden is het project NIBM, en hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden. In de Regeling NIBM is de bovengenoemde 3%-grens uitgewerkt in concrete getallen. Zo ligt voor woningbouwplannen de grens van 3% bij 1.500 woningen bij één ontsluitingsweg.

Besluit gevoelige bestemmingen

Het besluit gevoelige bestemmingen is gericht op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijn stof en stikstofdioxide, met name kinderen, ouderen en zieken. Daartoe voorziet het besluit in zones waarbinnen luchtkwaliteitsonderzoek nodig is: 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen, in beide gevallen gemeten vanaf de rand van de weg. Als in een onderzoekszone de grenswaarden voor fijn stof of stikstofdioxide (dreigen te) worden overschreden, mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen. De volgende gebouwen met de bijbehorende terreinen zijn aangemerkt als gevoelige bestemming: scholen, kinderdagverblijven, en verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen.

4.5.2 Luchtkwaliteit in relatie tot het plangebied

De Regeling NIBM geeft categorieën van gevallen en getalsmatige grenzen waarbinnen een project altijd NIBM is. Het gaat onder andere om woningbouw- en kantoorlocaties. De Regeling NIBM kent echter niet de categorie detailhandel.

Omdat met voorliggend plan uitsluitend een functiewijziging wordt beoogd (van diverse vormen detailhandel naar detailhandel in de vorm van een supermarkt) en dit niet gepaard gaat met uitbreiding van de bebouwing of

een herinrichting van het perceel, heeft het voorliggende plan geen noemenswaardig (negatief) effect heeft op de luchtverontreiniging. Daarbij wordt opgemerkt dat in onderhavige situatie vooral de verkeersaantrekkende werking (het aantal motorvoertuigen) van belang is voor de luchtkwaliteit. Deze neemt ten opzichte van de huidige (planologische) situatie niet toe. Immers, ten opzichte van de huidige detailhandelsbestemming wordt het aantal type winkels beperkt.

4.5.3 Conclusie

Er zijn geen belemmeringen voor het plan vanuit het aspect luchtkwaliteit.

4.6 Externe veiligheid

4.6.1 Beleid en regelgeving

Externe veiligheid heeft betrekking op de gevaren die mensen lopen als gevolg van aanwezigheid in de directe omgeving van een ongeval waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken. Er kan onderscheid worden gemaakt tussen inrichtingen waar gevaarlijke stoffen worden bewaard en/of bewerkt, transportroutes waarlangs gevaarlijke stoffen worden vervoerd en ondergrondse buisleidingen. De aan deze activiteiten verbonden risico's moeten tot een aanvaardbaar niveau beperkt blijven.

Wettelijk kader

Het wettelijk kader voor risicobedrijven is vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi). Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is het wettelijke kader vastgelegd in de Wet vervoer gevaarlijke stoffen, het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) en de Regeling Basisnet. De regelgeving voor ondergrondse buisleidingen is vastgelegd in het Besluit Externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Bij de beoordeling van de externe veiligheidssituatie zijn twee begrippen van belang:

- Het plaatsgebonden risico (PR) richt zich als maat voor het risico vanwege activiteiten met gevaarlijke stoffen vooral op de basisveiligheid voor personen in de omgeving van die activiteiten. Aan het PR is een wettelijke grenswaarde verbonden die niet mag worden overschreden. Het PR wordt "vertaald" als een risicocontour rondom een risicovolle activiteit, waarbinnen geen kwetsbare objecten (bijv. woningen) mogen liggen.
- Het groepsrisico (GR) is een maat voor de maatschappelijke ontwrichting als gevolg van een calamiteit met gevaarlijke stoffen. Rondom een risicobron wordt een invloedsgebied gedefinieerd, waarbinnen grenzen worden gesteld aan het maximaal aanvaardbare aantal doden, de z.g. oriënterende waarde (OW). Dit is een richtwaarde, waarvan het bevoegd gezag, mits afdoende gemotiveerd, kan afwijken. Deze verantwoordingsplicht geldt voor elke toename van het GR, ook als de OW niet wordt overschreden.

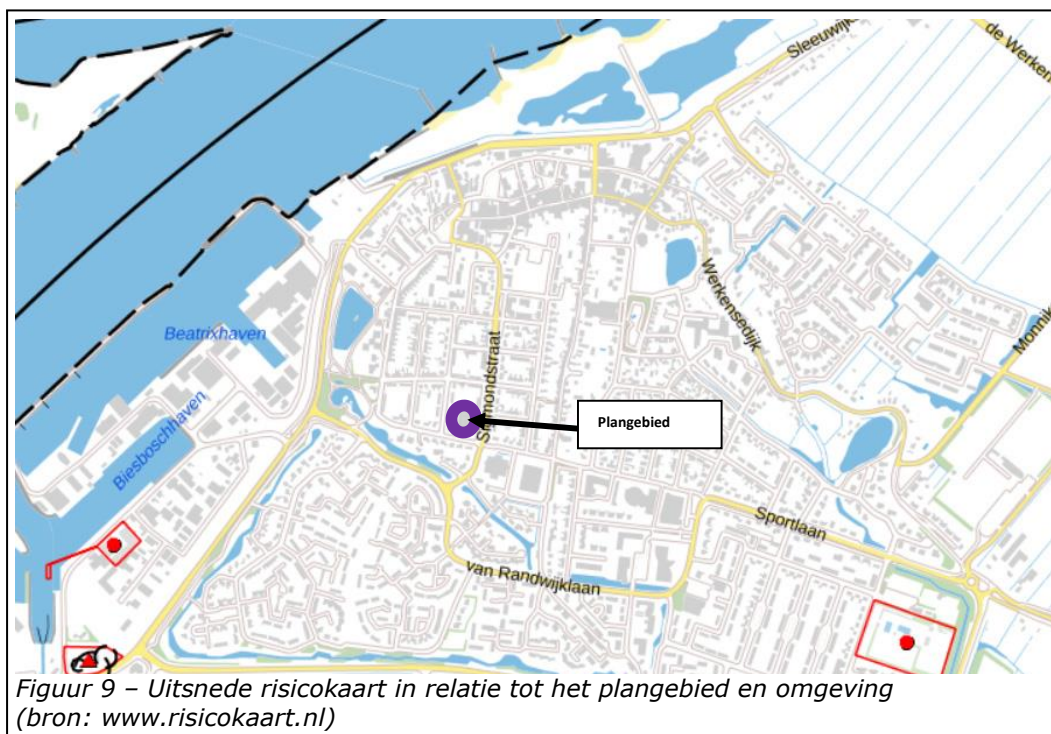
Beleidsvisie Externe Veiligheid 2017

Voor de gemeente Altena geldt een Beleidsvisie externe veiligheid, die op 19 december 2017 door de toenmalige raad van de gemeente Werkendam is vastgesteld. De visie geeft een overzicht van de externe veiligheidssituatie in

Werkendam door middel van een signaleringskaart. Op grond daarvan is een beleidslijn opgesteld voor het omgaan met de consequenties van externe veiligheid (PR en GR) op de ruimtelijke inrichting.

4.6.2 Externe veiligheid in relatie tot het plangebied

Op basis van de risicokaart van de provincie Noord-Brabant, alsook de signaleringskaart van de gemeentelijke beleidsvisie, is een inventarisatie van de risicobronnen in en nabij het plangebied gemaakt.

Risicovolle inrichtingen

Uit de risicokaart en de signaleringskaart blijkt dat in het plangebied of in de directe omgeving daarvan geen risicovolle inrichtingen zijn gelegen. Ook worden door het plan geen risicovolle inrichtingen mogelijk gemaakt.

Transportroutes gevaarlijke stoffen

In het plangebied zijn geen transportroutes voor gevaarlijke stoffen over de weg, het spoor of water aanwezig. Direct nabij het plangebied zijn ook geen transportroutes voor dergelijke stoffen over de weg en het spoor gelegen. Wel is ten noorden en westen van het plangebied een transportroute voor gevaarlijke stoffen over het water aanwezig. Dit betreft de rivier de Merwede, op ruim 500 meter afstand van het plangebied.

De Merwede is in het Basisnet Water aangemerkt als een zwarte vaarweg. Dit betekent dat het een belangrijke binnenvaarweg is waarvan de risicocontour voor het plaatsgebonden risico op het water ligt en niet verder dan de oever reikt. Het bestemmingsplan maakt hier geen nieuwe (beperkt) kwetsbare objecten mogelijk.

Een berekening van het groepsrisico is uitsluitend nodig bij een bevolkingsdichtheid van meer dan 1500 pers/ha dubbelzijdig en 2250 pers/ha

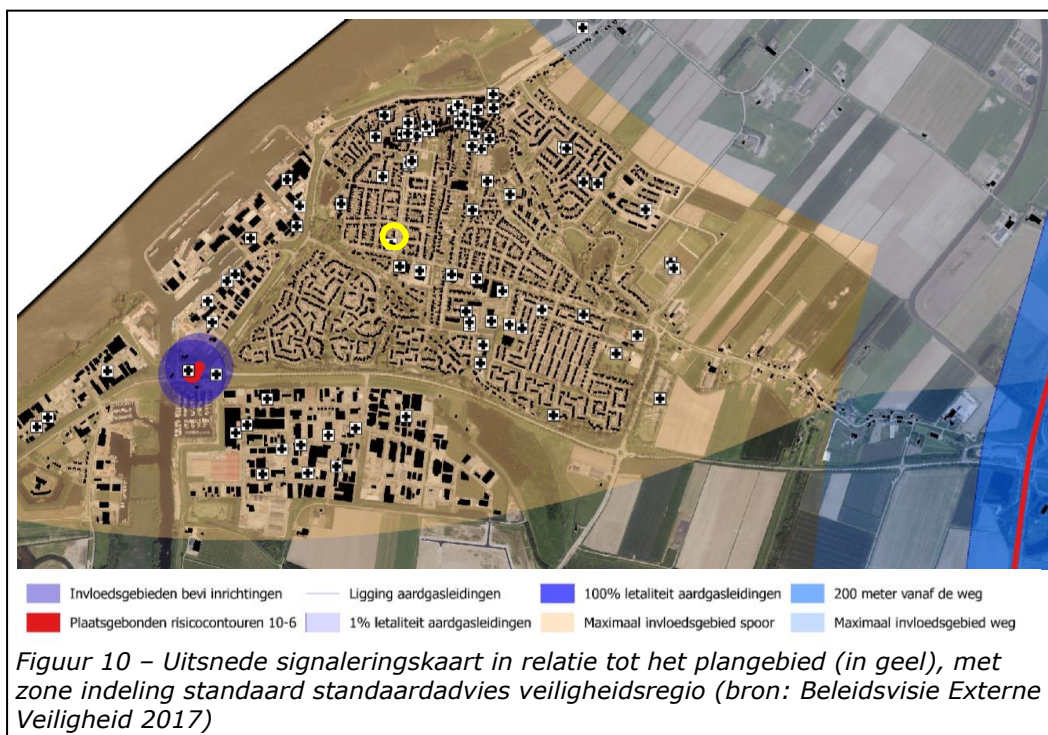
enkelzijdig. Gezien het gegeven dat in het plangebied sprake is van een bevolkingsdichtheid die veel lager is dan 1500 pers/ha, en deze dichtheid door het plan ook niet overschreden zal worden, is een specifieke berekening en verantwoording van het groepsrisico voor het onderhavige plan niet noodzakelijk. In dit kader wordt ook verwezen naar het Standaardadvies Veiligheidsregio Midden- en West-Brabant 2018, verderop in deze paragraaf. De Merwede kent tot slot een Plasbrandaandachtsgebied (PAG) van 25 meter, waarbinnen geen nieuwe bebouwing is toegestaan. Gezien de ligging van het plangebied tot aan de Merwede (> 500 meter) levert dit geen probleem op.

Buisleidingen

Uit de risicokaart en de signaleringskaart komt naar voren dat er in het plangebied en de directe omgeving daarvan geen buisleidingen voor het transport van gevaarlijke stoffen aanwezig zijn.

Standaardadvies Veiligheidsregio Midden- en West-Brabant 2018

De Veiligheidsregio Midden- en West-Brabant heeft een standaardadvies (d.d. 8 december 2017, referentie U.018861) opgesteld voor de verantwoording van het groepsrisico voor ruimtelijke ontwikkelingen in het invloedsgebied van Bevi-inrichtingen en infrastructuur voor het transport van gevaarlijke stoffen. De gemeente heeft een standaard verantwoording groepsrisico ontwikkeld aansluitend aan het standaard advies van de Veiligheidsregio. Aangezien het plangebied op meer dan 200 meter afstand van een categorale Bevi-inrichting, spoorlijn, autoweg, waterweg of buisleiding gelegen is, valt het plan onder de werking van het standaardadvies. Dit blijkt ook uit bijgaande figuur 10.

4.6.3 Conclusie

Er zijn geen belemmeringen voor het plan vanuit het aspect externe veiligheid.

4.7 Ecologie

4.7.1 Beleid en regelgeving

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen is het noodzakelijk te onderzoeken of en zo ja, in hoeverre de plannen ten koste gaan van de (aanwezige) flora en fauna. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in de 'gebiedsbescherming' en de 'soortenbescherming'.

Gebiedsbescherming

Wet Natuurbescherming

Per 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. Deze wet vervangt de Natuurbeschermingswet 1998. De Wnb richt zich op de bescherming van Natura 2000-gebieden (Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebieden). Activiteiten en ontwikkelingen die kunnen leiden tot negatieve effecten op de instandhoudingsdoelen van Natura 2000-gebieden zijn in beginsel niet toegestaan, tenzij hiervoor een vergunning op grond van de Wnb is verkregen.

Natuurnetwerk Brabant

Naast de bescherming van de Wet Natuurbescherming kunnen waardevolle gebieden ook beleidsmatig beschermd zijn doordat zij behoren tot het Natuurnetwerk Brabant (NNB, voorheen Ecologische Hoofdstructuur). Het NNB is een samenhangend netwerk van belangrijke natuurgebieden. Zij bestaat uit bestaande natuurgebieden, nieuwe natuurgebieden en ecologische verbindingzones. Uitgangspunt van het beleid is dat plannen, handelingen en projecten in het NNB niet toegestaan zijn indien zij de wezenlijke kenmerken en waarden van het NNB significant aantasten. De provincie Noord-Brabant is verantwoordelijk voor de begrenzing en de ontwikkeling van het NNB en heeft dit in de Verordening Ruimte vastgelegd.

Soortenbescherming

De soortenbescherming is eveneens geregeld in de Wet natuurbescherming (Wnb). Het doel van de Wnb is het in stand houden en beschermen van in het wild voorkomende planten- en diersoorten. De Wnb kent zowel een zorgplicht als verbodsbepalingen. De zorgplicht geldt te allen tijde voor alle in het wild levende dieren en planten en hun leefomgeving. De verbodsbepalingen zijn gebaseerd op het 'nee, tenzij'-principe. Alle schadelijke handelingen ten aanzien van beschermde planten- en diersoorten zijn in principe verboden, maar er kunnen vrijstellingen en ontheffingen (door het bevoegd gezag) worden verleend van de verbodsbepalingen.

De Wnb kent een apart beschermingsregime voor Vogelrichtlijnsoorten (alle vogels), Habitatrichtlijnsoorten en nationaal beschermde soorten. Voor Vogel- en Habitatrichtlijnsoorten geldt een strikte bescherming. Voor de nationaal beschermde soorten hebben provincies de bevoegdheid om in het kader van ruimtelijke inrichting of ontwikkeling van gebieden een vrijstelling te verlenen van de verbodsbepalingen. Dit moet worden geregeld in een provinciale verordening.

Bij nieuwe ontwikkelingen en / of ruimtelijke besluiten moet worden nagegaan, c.q. onderbouwd worden, of zich in het betreffende gebied beschermde soorten bevinden.

4.7.2 Ecologie in relatie tot het plangebied

Gebiedsbescherming

Het plangebied is niet gelegen in of direct nabij Natura 2000-gebieden. Het dichtstbijzijnde Natura 2000-gebied betreft de 'Biesbosch' op ruim 800 meter afstand ten westen van het plangebied.

Gelet op deze afstand, de aard en omvang van het plan (uitsluitend een functiewijziging zonder fysieke ingrepen), de ligging van het plangebied in bestaand stedelijk gebied van de kern Werkendam (in een bestaande woonwijk) en het gegeven dat tussen het plangebied en het Natura 2000-gebied veel bestaande bebouwing aanwezig is, zijn significante negatieve effecten uitgesloten.

Ook ligt het plangebied niet in of nabij een NNB-gebied.

Soortenbescherming

Het plangebied is gelegen in het bestaande stedelijk gebied van de kern Werkendam. Het bestemmingsplan maakt uitsluitend een functiewijziging mogelijk: van diverse vormen detailhandel naar detailhandel in de vorm van een supermarkt.

Dit gaat niet gepaard met uitbreiding van de bebouwing of een herinrichting van het perceel. Er is alleen sprake van een gebruikswijziging.

Als onderdeel van deze functiewijziging worden derhalve geen gebouwen gesloopt, geen bomen gekapt of bosschages verwijderd.

Gezien al deze omstandigheden, is het niet aannemelijk dat er vaste rust- of verblijfplaatsen van strikt beschermde soorten door de uitvoering van het plan verloren gaan of worden aangetast.

Wel zal tijdens de uitvoering van eventuele fysieke werkzaamheden in de toekomst uitvoering moeten worden gegeven aan de algemene Zorgplicht uit de Wnb. Dit betekent dat ingrepen op zodanige wijze dienen plaats te vinden, dat de schade aan soorten beperkt wordt. Bij de uitvoering moet rekening gehouden worden met kwetsbare perioden van soorten (voortplantingstijd, overwintering). Daarbij dienen alle soorten die tijdens de ingreep aangetroffen worden, verplaatst of beschermd te worden, zodat zij behouden kunnen blijven.

4.7.3 Conclusie

Het aspect ecologie vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

4.8 Archeologie

4.8.1 Beleid en regelgeving

Als gevolg van het Verdrag van Malta (Valetta) zijn overheden verplicht om in het ruimtelijke beleid zorgvuldig om te gaan met het archeologische erfgoed. Voor gebieden waar archeologische waarden voorkomen of waar een reële verwachting bestaat dat er archeologische waarden aanwezig zijn dient, voordat er bodemingrepen plaatsvinden, een archeologisch onderzoek uit te

worden gevoerd. De uitkomsten hiervan dienen door het bevoegde gezag te worden meegenomen in de belangenafweging.

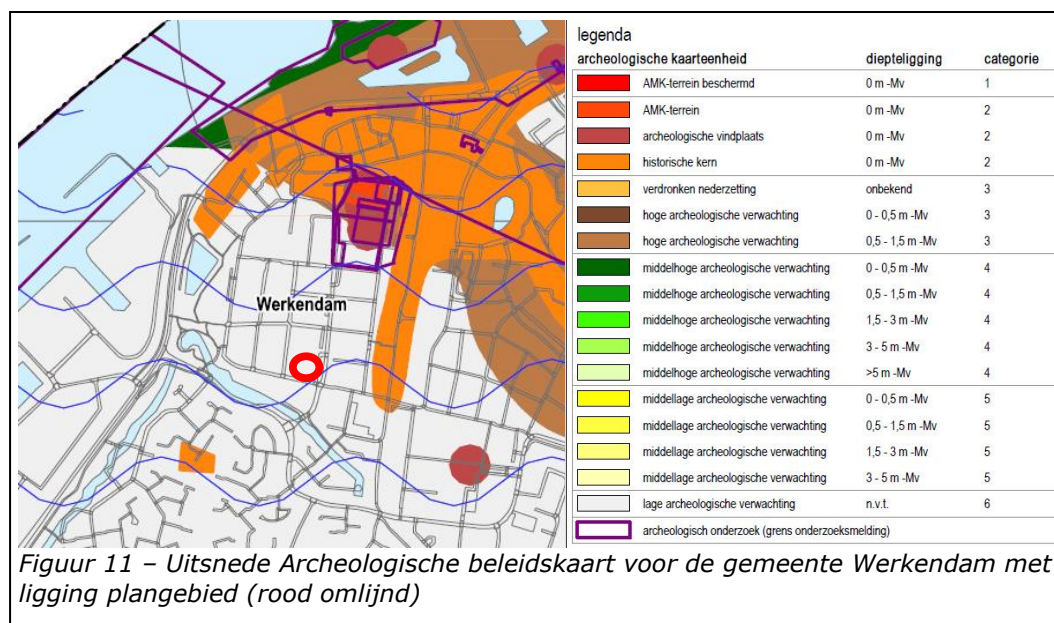
De zorgplicht voor het archeologisch erfgoed is vastgelegd in de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz), die is geïmplementeerd in de Monumentenwet 1988. De wet regelt:

- Bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem;
- Inpassen van archeologisch erfgoed in de ruimtelijke ordening;
- Financiering onderzoek: de veroorzaker betaalt.

Op 1 juli 2016 is de nieuwe Erfgoedwet in werking getreden. Deze wet vervangt onder meer de Monumentenwet 1988 en de Wamz. In artikel 9.1 van de Erfgoedwet is echter bepaald dat tot het tijdstip waarop de nieuwe Omgevingswet in werking is getreden de bepalingen uit de Monumentenwet 1988 met betrekking tot archeologie van toepassing blijven. Naar verwachting zal de Omgevingswet niet eerder dan 2021 in werking treden.

Gemeentelijk beleid

De Wamz heeft ertoe geleid dat de gemeente Altena 'eigen' archeologiebeleid heeft opgesteld. Dit beleid bestaat uit de "Update archeologiekaart Land van Heusden en Altena. Verantwoording methodiek en kaartbeeld" (RAAP-notitie 6322, 17 april 2018) en de "Erfgoedverordening Altena 2019" zoals die op 14 januari 2019 is vastgesteld.

Op de archeologische beleidskaart is aangegeven waar binnen de gemeente (bekende) archeologische waarden aanwezig zijn en waar welke archeologische verwachtingen gelden vanaf welke diepte. In de bijbehorende legenda zijn de verschillende verwachtingszones en plaatsen met een archeologische waarde weergegeven, alsmede de verwachte diepteligging daarvan. Deze zones zijn beleidsmatig gecategoriseerd; aan elke waarde of verwachtingswaarde is een diepte- en oppervlakte ondergrens gekoppeld. De ondergrenzen geven aan vanaf welke omvang én diepte (altijd in combinatie)

van een ruimtelijk plan er archeologisch onderzoek plaats moet vinden. Op basis van een archeologisch onderzoek dat door de gemeente is goedgekeurd kan een omgevingsvergunning worden verleend.

4.8.2 Archeologie in relatie tot het plangebied

Bijgaand is in figuur 11 een uitsnede van de archeologische beleidskaart ter hoogte van het plangebied opgenomen. Hieruit blijkt dat de planlocatie deel uitmaakt van een 'lage archeologische verwachting'.

Hoewel er met het voorliggende plan uitsluitend een functiewijziging wordt beoogd en er geen bodemingrepen plaatsvinden, hoeft er op grond van de archeologische beleidskaart bij eventuele bodemingrepen in de toekomst vooraf ook geen archeologisch onderzoek uitgevoerd te worden.

Een nadere beschermingsregeling in de vorm van bijvoorbeeld een dubbelbestemming is derhalve niet in het voorliggende bestemmingsplan opgenomen.

4.8.3 Conclusie

Er zijn geen belemmeringen vanuit het aspect archeologie voor het plan.

4.9 Cultuurhistorie

4.9.1 Beleid en regelgeving

Onder de noemer Modernisering Monumentenzorg (MoMo) heeft het Rijk in 2009 een aanzet gegeven voor een goede afweging van het belang van de cultuurhistorie in de ruimtelijke ordening. Gepleit wordt voor een verantwoorde verankering van de integrale cultuurhistorie in structuurvisies, bestemmingsplannen en milieueffectrapportages. Het voornaamste doel hiervan is om het cultuurhistorische karakter van Nederland op gebiedsniveau te behouden en te versterken. De aandacht voor cultuurhistorie is ook wettelijk vastgelegd in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Op grond van artikel 3.1.6, tweede lid, onderdeel a van het Bro dienen cultuurhistorische waarden uitdrukkelijk te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen. Dit betekent dat gemeenten een analyse moeten verrichten van de cultuurhistorische waarden in een bestemmingsplangebied en moeten aangeven welke conclusies ze daaraan verbinden en op welke wijze ze deze waarden borgen in het bestemmingsplan.

De Erfgoedwet, van kracht sinds 1 juli 2016, bundelt wet- en regelgeving op het gebied van behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland in één nieuwe wet. Een groot deel van de bestaande wet- en regelgeving (Monumentenwet, Wet ruimtelijke ordening) is overgenomen in de Erfgoedwet, bijvoorbeeld de aanwijzing van rijksmonumenten, wie welke verantwoordelijkheden heeft en hoe het toezicht daarop wordt uitgeoefend. Voor het eerst is er nu één integrale wet die betrekking heeft op museale objecten, musea, monumenten en archeologie op het land en onder water. Voorheen was het behoud en beheer van het erfgoed geregeld in zes verschillende wetten met elk hun eigen procedures en beschermingsmaatregelen. Het uitgangspunt is dat de beschermingsniveaus zoals die in de eerdere wetten en regelingen golden, worden gehandhaafd. Daarnaast worden aan de Erfgoedwet een aantal nieuwe bepalingen toegevoegd. Samen met de Omgevingswet die naar verwachting in 2021 wordt ingevoerd, wordt een integrale bescherming van het cultureel erfgoed mogelijk.

In de provincie Noord-Brabant dienen in het kader van het behoud van waardevolle cultuurhistorische elementen en archeologische vindplaatsen, bestemmingsplannen te worden getoetst aan de provinciale Cultuurhistorische Waardenkaart (CHW). Hierop staan de bepalende cultuurhistorische elementen aangegeven.

In het verlengde van de in paragraaf 4.9 genoemde gemeentelijke archeologische beleidskaart en Erfgoedverordening is ook een cultuurhistorische beleidsadvieskaart opgesteld, de zogenaamde Erfgoedkaart. Op deze beleidskaart is aangegeven waar cultuurhistorische elementen (rijksmonumenten, gemeentelijke monumenten, beeldbepalende en beeldondersteunende bebouwing), waardevolle lijnelementen (wegen, dijken en ontginningsassen), alsook waardevolle ruimtelijke patronen en/of structuren (zoals historische kern, beschermd stadsgezicht) voorkomen. Deze informatie is gekoppeld aan een beleidsadvies.

4.9.2 Cultuurhistorie in relatie tot het plangebied

Blijkens de gemeentelijke cultuurhistorische beleidsadvieskaart zijn er in het plangebied geen cultuurhistorisch waardevolle lijnelementen of waardevolle ruimtelijke patronen en/of structuren aanwezig.

Ook zijn in het plangebied of directe omgeving daarvan geen monumenten of andere objecten aanwezig met een belangrijke cultuurhistorische waarde. Derhalve herbergt het plangebied geen specifieke cultuurhistorische waarden die bescherming vanuit het bestemmingsplan behoeven. Ook leidt het plan niet tot aantasting van cultuurhistorische waarden.

4.9.3 Conclusie

Er zijn geen belemmeringen vanuit het aspect cultuurhistorie voor het plan.

4.10 Kabels en leidingen

Voor planologisch relevante kabels en leidingen gelden verschillende beschermings- en veiligheidsafstanden waar bij de bestemmingslegging van onder andere nieuwe functies rekening mee moet worden gehouden. Binnen het plangebied zijn geen planologisch relevante kabels en leidingen aanwezig. Ook zijn geen leidingen met gevaarlijke stoffen aanwezig (zie hiervoor ook paragraaf 4.6 van deze plantoelichting).

Kabels en leidingen vormen derhalve geen belemmering voor de uitvoering van het bestemmingsplan.

4.11 Vormvrije m.e.r.-beoordeling

4.11.1 Regelgeving

De procedure van een milieueffectrapportage (m.e.r.) is volgens de Wet milieubeheer verplicht bij de voorbereiding van plannen en besluiten van de overheid over initiatieven en activiteiten van publieke en private partijen die belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Welke activiteiten dat betreft is aangegeven in het Besluit m.e.r. en de daarbij behorende bijlage. In de bijlage is onderscheid gemaakt tussen een:

- C-lijst met m.e.r.-plichtige activiteiten en daarbij behorende drempelwaarden;

- D-lijst met m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten en de daarbij behorende drempelwaarden.

Het doel van de m.e.r. is het milieubelang volwaardig mee te laten wegen bij de vaststelling van deze plannen en besluiten. Een belangrijk product van de m.e.r.-procedure is het milieueffectrapport (MER). Bij sommige besluiten is niet meteen duidelijk of sprake kan zijn van belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu. In deze grensgevallen moet eerst worden beoordeeld of sprake is van een m.e.r.-plicht. Dit gebeurt door middel van een aparte procedure, de zogenoemde m.e.r.-beoordeling.

Deze m.e.r.-beoordeling is ook vereist voor activiteiten die onder de drempelwaarden van het Besluit m.e.r. liggen. In dat geval gelden er geen vormvoorschriften en is sprake van een vormvrije m.e.r.-beoordeling.

Bij de vormvrije m.e.r.-beoordeling moet er volgens bijlage III van de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling worden getoetst aan de 3 volgende hoofdcriteria:

1. de kenmerken van het project;
2. de plaats van het project;
3. de kenmerken van de potentiële effecten.

4.11.2 Beoordeling plan

Het voorliggende bestemmingsplan voorziet uitsluitend in een functiewijziging, zonder dat er fysieke ingrepen aan ten grondslag liggen. Bovendien betreft het een relatief kleinschalige functiewijziging van gronden in bestaand stedelijk gebied waar momenteel al een supermarkt aanwezig is. Gelet op de aard en schaal van het voorliggende plan en de relatief kleinschalige ontwikkeling die hiermee mogelijk wordt gemaakt in vergelijking met de plandrempels uit het Besluit m.e.r. (categorie D11.2, stedelijke ontwikkeling van 100 hectare of meer), de locatie (in bestaand stedelijk gebied) en de kenmerken van de potentiële effecten, zullen geen belangrijke negatieve milieugevolgen optreden. Dit blijkt ook uit beschrijving en motivering van de verschillende milieuaspecten zoals deze in de voorgaande paragrafen zijn opgenomen. Deze beschrijving vormt de vormvrije m.e.r.-beoordeling zoals bedoeld in de Wet milieubeheer en het Besluit m.e.r.. Gelet op deze vormvrije m.e.r.-beoordeling, kan worden uitgesloten dat de ontwikkeling belangrijke negatieve gevolgen heeft voor het milieu. Daarom is geen m.e.r.-procedure nodig.

4.11.3 Conclusie

Het plan leidt niet tot bijzondere omstandigheden die het opstellen van een MER of m.e.r.-beoordeling noodzakelijk maken.

5 JURIDISCHE ASPECTEN

5.1 Inleiding

5.1.1 Algemeen

Dit hoofdstuk geeft inzicht hoe de nieuwe situatie is vertaald in juridisch bindende regels, met hieraan gekoppeld een verbeelding. De regels bevatten het juridische instrumentarium voor de gebruiksmogelijkheden en bouw mogelijkheden. De verbeelding heeft een ondersteunende rol voor de toepassing van deze regels evenals de functie van visualisering van de bestemmingen. De toelichting heeft geen juridisch bindende werking, maar heeft wel een belangrijke functie bij de onderbouwing van het plan en soms voor de uitleg van bepaalde bestemmingen en regels.

Het belangrijkste onderdeel van een bestemmingsplan is de bestemming. Aan alle in het plan begrepen gronden worden ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening bestemmingen toegewezen. Zo nodig worden aan deze bestemmingen regels gekoppeld omtrent het gebruik van de in het plan begrepen gronden en van de zich daarop bevindende opstallen. Naast de bestemmingen kunnen ook dubbelbestemmingen voorkomen. Deze overlappen de 'gewone' bestemmingen en geven eigen regels, waarbij er sprake is van een rangorde tussen de bestemmingen en de dubbelbestemmingen.

Bij bestemmingen kunnen aanduidingen voorkomen met als doel bepaalde zaken nader of specifiek te regelen. Aanduidingen zijn terug te vinden op de (analoge) verbeelding en hebben een juridische betekenis in het bestemmingsplan. Alle overige op de (analoge) verbeelding voorkomende zaken worden verklaringen genoemd. Verklaringen hebben geen juridische betekenis, maar zijn op de (analoge) verbeelding opgenomen om deze beter leesbaar te maken (bijvoorbeeld topografische ondergrond). Verklaringen worden in de digitale verbeelding niet uitgewisseld, waardoor die informatie de burger via de digitale weg niet zal bereiken.

5.1.2 Digitaliseringsvereisten

Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) zijn ook digitaliserings- verplichtingen aan een bestemmingsplan gesteld. De regels en de verbeelding dienen daarom te zijn opgesteld volgens IMRO en SVBP, onderdeel van de zogenaamde RO Standaarden.

IMRO staat voor Informatie Model Ruimtelijke Ordening en heeft betrekking op de inrichting van de ruimtelijke instrumenten van de Wro. Het is het informatiemodel voor het opstellen en het uitwisselen van visies, plannen, besluiten, verordeningen en algemene regels op alle bestuurlijke niveaus. Het model is geschikt voor uitwisseling van informatie tussen de organisaties op het gebied van de ruimtelijke ordening en aanverwante werkkterreinen.

SVBP staat voor Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen. Doel van deze standaard is het op vergelijkbare wijze inrichten, vormgeven en verbeelden van bestemmingsplannen en de daarbij behorende uitwerkings- en wijzigingsbesluiten.

Vanaf 1 juli 2013 zijn de RO Standaarden 2012 verplicht. Concreet betekent dit dat nieuwe bestemmingsplannen vanaf die datum volgens deze nieuwe standaard opgesteld en gepubliceerd moeten worden.

Het voorliggende bestemmingsplan is overeenkomstig deze nieuwe vereisten opgesteld en is hiermee gereed om digitaal beschikbaar te stellen voor eenieder.

5.2 Opbouw regels en verbeelding

5.2.1 De planregels

Zoals gezegd is voor de planregels de gestandaardiseerde opbouw uit de SVBP2012 aangehouden. Daarbij is een standaard hoofdstukindeling aangehouden die begint met Inleidende regels (begrippen en wijze van meten), vervolgens met de bestemmingsregels, de algemene regels (de regels die voor alle bestemmingen gelden) en de overgangs- en slotregels. Daarbij staan de verschillende bestemmingen op alfabetische volgorde.

Ook de regels van een bestemming kennen een standaardopbouw en worden als volgt benoemd:

- Bestemmingsomschrijving;
- Bouwregels;
- Nadere eisen;
- Afwijking van de bouwregels;
- Specifieke gebruiksregels;
- Afwijking van de gebruiksregels;
- Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;
- Wijzigingsbevoegdheid.

Opgemerkt wordt dat een bestemmingsregel niet alle elementen hoeft te bevatten, dit verschilt per bestemming.

5.2.2 Analoge verbeelding (plankaart)

Uit de landelijke standaarden volgen diverse verplichtingen voor wat betreft de verbeelding, zoals de kleur van de ondergrond (grijs) en minimaal weer te geven aspecten op de ondergrond. Ook de diverse kleuren van de bestemmingen, alsmede de verhouding van de op de verbeelding voorkomende lijndiktes zijn verplicht voorgeschreven.

Voor wat betreft de ondergrond van de verbeelding is gebruik gemaakt van de Basisregistratie Grootschalige Topografie (BGT), aangevuld met de Digitale Kadastrale Kaart (DKK).

5.3 Toelichting op de artikelen

In deze paragraaf wordt slechts waar dat noodzakelijk en nuttig wordt geacht een nadere toelichting gegeven op specifieke onderdelen van de planregels. Sommige regelingen zijn daarom hierna niet opgenomen: deze worden geacht voor zich te spreken.

Artikel 1 en 2 Begrippen en wijze van meten

Voor de begripsomschrijvingen en wijze van meten is zoveel mogelijk aangesloten bij de SVBP2012 en bij de begrippen uit het bestemmingsplan 'Kern Werkendam'.

Artikel 3 Detailhandel

De voor 'Detailhandel' aangewezen gronden zijn bestemd voor detailhandel in de vorm van een supermarkt. Een supermarkt is daarbij gedefinieerd als een "een zelfbedieningswinkel, waar een breed assortiment algemene en verse levensmiddelen en voedingsmiddelen worden verkocht, met een additioneel assortiment non-food". Hiervoor is ook de gelijknamige aanduiding op de verbeelding aangegeven. Behalve een supermarkt is ook maximaal 230 m² wvo 'reguliere' detailhandel toegestaan. Het aantal vierkante meters voor dit type detailhandel is afgestemd op de reeds aanwezige slijterij én de recent ingediende aanvraag voor een omgevingsvergunning. De uitoefening van een andere vorm van detailhandel of dienstverlening is niet toegestaan. Wel zijn ondergeschikte kantoorvoorzieningen toegestaan.

Daarbij wordt onder 'wvo' de voor het publiek zichtbare en toegankelijke winkelruimte, inclusief de ruimten die direct met de verkoop samenhangen verstaan. Bij dit oppervlak worden bijvoorbeeld etalages, ruimtes voor winkelwagentjes en entreeruimtes gerekend. Eventuele toilet- en/of keukenruimte, de kantine of de opslag- en kantoorruimtes vallen niet onder het wvo.

Er zijn verschillende bouwregels opgenomen, uitgesplitst naar regels voor bedrijfsgebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Deze zijn afgestemd op het bestemmingsplan 'Kern Werkendam'.

Daarbij zijn de bedrijfsgebouwen uitsluitend binnen het op de verbeelding aangeduide bouwvlak toegestaan. De maximum toegestane goot- en bouwhoogte (in meters) zijn ook op de verbeelding aangeduid.

Bouwwerken, geen gebouwen zijnde (zoals erf- en terreinafscheidingen), mogen zowel binnen als buiten het bouwvlak worden gebouwd.

Verder kunnen burgemeester en wethouders nadere eisen stellen aan de plaats en omvang van bouwwerken.

Artikel 4 Anti-dubbeltelregel

In het Besluit ruimtelijke ordening is hiervoor een standaard bepaling opgenomen. Het Bro verplicht om deze bepaling in het bestemmingsplan op te nemen.

De anti-dubbeltelbepaling beoogt te voorkomen dat door het herhaaldelijk gebruik van dezelfde oppervlakte van gronden als berekeningsgrondslag voor de oppervlaktebepaling van met name gebouwen, er op het betreffende of het aangrenzende perceel een situatie ontstaat die in strijd is met het bestemmingsplan. Door het 'overhevelen' van gronden tussen percelen, via al of niet tijdelijke huurcontracten of eigendomsoverdrachten, zou op een van de percelen of op alle betrokken percelen uiteindelijk een bebouwde oppervlakte kunnen ontstaan, die groter is dan het bestemmingsplan blijkens de regels beoogt toe te staan.

Artikel 5 Algemene bouwregels

In dit artikel zijn regels opgenomen die gelden voor bestaande bouwwerken,

alsmede voor ondergeschikte bouwdelen.

Artikel 6 Algemene gebruiksregels

Het verbod om gronden en opstallen te gebruiken in strijd met het bestemmingsplan (zonder omgevingsvergunning) is opgenomen in artikel 2.1, lid 1, sub c van de Wabo. Bij de algemene gebruiksregels is dan ook enkel aangegeven welk gebruik in ieder geval als strijdig met dit bestemmingsplan moet worden aangemerkt.

Artikel 7 Algemene afwijkingsregels

Hier zijn algemene afwijkingsregels (onder voorwaarden) opgenomen die voor alle bestemmingen gelden. Het betreft onder meer een afwijkingsmogelijkheid om maximaal 10% van de voorgeschreven maatvoering af kunnen te wijken.

Artikel 8 Overige regels

In dit artikel zijn regels opgenomen inzake wettelijke regelingen waarnaar verwezen wordt in de regels.

Ook zijn in dit artikel regels opgenomen die waarborgen dat een omgevingsvergunning voor het bouwen (danwel verandering van gebruik) uitsluitend verleend kan worden indien er voorzien wordt in voldoende parkeergelegenheid. Voor de parkeernormen wordt verwezen naar de meest recente CROW-publicatie 381 'Toekomstbestendig parkeren - Van parkeerkencijfers naar parkeernormen' (december 2018).

Artikel 9 Overgangsrecht

Deze overgangsregels zijn overgenomen uit het Besluit ruimtelijke ordening. De grootste verandering ten opzichte van de tot voor kort gebruikelijke overgangsregels is dat de peildatum voor bouwen en gebruik, gelijk is getrokken. Ook voor het bouwen is nu de datum van inwerkingtreding van het bestemmingsplan beslissend. Dat was voorheen de datum van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan. De wetgever heeft met die gelijkenschakeling beoogd eenduidigheid te scheppen.

Indien bouwwerken die onder het overgangsrecht vallen tenietgaan ten gevolge van een calamiteit, dan bestaat de mogelijkheid om terug te bouwen. Onder een calamiteit wordt hier verstaan: een verwoesting door een onvermijdelijk, eenmalig, buiten schuld van de indiener van de bouwaanvraag veroorzaakt onheil.

Artikel 10 Slotregel

Hier is bepaald hoe de regels van dit bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

6 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

Tegelijkertijd met de vaststelling van een bestemmingsplan moet een exploitatieplan (ex. art. 6.12 Wro) worden vastgesteld. Op basis van het exploitatieplan kunnen (plan)kosten worden verhaald.

Een exploitatieplan hoeft niet opgesteld te worden als het kostenverhaal 'anderszins verzekerd' is, door middel van bijvoorbeeld anterieure overeenkomsten of als de gemeente eigenaar is van de gronden. Eveneens hoeft geen exploitatieplan te worden opgesteld als:

- Er geen sprake is van een bouwplan als bedoeld in artikel 6.12, lid 1 van de Wro;
- Het totaal der exploitatiebijdragen dat met toepassing van artikel 6.19 van de Wro kan worden verhaald, minder bedraagt dan € 10.000,-;
- Er geen verhaalbare kosten zijn als bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro;
- De verhaalbare kosten, bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f, van het Bro, uitsluitend de aansluiting van een bouwperceel op de openbare ruimte of de aansluiting op nutsvoorzieningen betreffen.

Het voorliggende bestemmingsplan maakt uitsluitend een functiewijziging mogelijk (van diverse vormen detailhandel naar uitsluitend detailhandel in de vorm van een supermarkt) van de gronden en opstallen aan de Sigmondstraat 52 / Hooftlanden 12A in de kern Werkendam, zonder dat er fysieke ingrepen aan ten grondslag liggen.

Er zijn in dit geval geen verhaalbare kosten als bedoeld in artikel 6.2.4, onderdelen b tot en met f van het Bro. Derhalve hoeft er geen exploitatieplan te worden opgesteld.

7 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

7.1 Voorbereidingsfase

7.1.1 *Inspraak*

Het voorontwerpbestemmingsplan is vanaf 3 juli 2019 gedurende 6 weken voor inspraak ter inzage gelegd. Gedurende de periode van terinzagelegging kon eenieder een inspraakreactie indienen. Er zijn geen inspraakreacties ontvangen.

7.1.2 *Vooroverleg ex art. 3.1.1 Bro*

In het kader van artikel 3.1.1 Besluit ruimtelijke ordening (Bro) is overleg gevoerd over het voorontwerp bestemmingsplan met de gebruikelijke overlegpartners in het kader van de ruimtelijke ordening. Er zijn geen vooroverlegreacties ontvangen.

7.2 Ontwerpfase

De formele bestemmingsplanprocedure start met de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan. Gedurende de periode van terinzagelegging (6 weken) kan eenieder zienswijzen tegen het ontwerpbestemmingsplan indienen. Zodra eventuele zienswijzen bekend zijn, dan zal een beknopte inhoud van de zienswijzen alsmede de gevolgen van de zienswijzen voor het bestemmingsplan vermeld worden.

7.3 Vaststellingsfase

Na de terinzagelegging neemt de gemeenteraad een besluit over de vaststelling van het bestemmingsplan en neemt daarbij ook een standpunt in met betrekking tot eventueel ingediende zienswijzen. Vervolgens wordt het vaststellingsbesluit en het bestemmingsplan voor zes weken ter inzage gelegd.